

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobců: **a) Ing. I. M., b) Z. M.**, zast. Mgr. Michalem Chmelařem, advokátem se sídlem Bystřička 169, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2015, č. j. KUZL 39278/2015, sp. zn. KUSP 35625/2015 ÚP-Vác, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) S. K., II) A. S., III) J. V., IV) R. Č., V) E. Č., VI) D. K., VII) S. K., VIII) Mgr. P. K., IX) Ing. J. S.**, v řízení o kasační stížnosti žalobců a) a b) proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 9. 2017, č. j. 29 A 143/2015 – 135, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

**t a k t o :**

Kasační stížnosti žalobců a) a b) **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

## O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobci (dále jen „stěžovatelé“) domáhají zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jejich žaloba proti výše specifikovanému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatelů a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Zlína, odboru dopravních a stavebních řízení (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 2. 2. 2015, č. j. MMZL 009532/2015, sp. zn. MMZL-SÚ-058174/2014/Fo. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně bylo podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „stavební zákon“), stěžovatelům nařízeno odstranění stavby označené jako „Oplocení“ na pozemcích parc. č. X a X v katastrálním území Kudlov a podle § 130 odst. 1 stavebního zákona byly stanoveny podmínky pro odstranění této stavby.

[2] V kasační stížnosti stěžovatelé současně požádali o přiznání odkladného účinku. Svoji žádost odůvodnili tím, že výkon napadeného rozhodnutí, tj. odstranění plotu, by pro ně znamenal neodstranitelnou újmu. Tato materiální újma spočívá v tom, že by došlo ke ztrátě a znehodnocení nákladů vynaložených na stavbu oplocení. Nemalé náklady by též přineslo samotné odstranění plotu. Práva třetích osob nebudou přiznáním odkladného účinku nikterak dotčena, neboť oplocení je neomezuje v přístupu či příjezdu k jejich nemovitostem. Za plot zřízený stěžovateli lze vstoupit brankou, která není uzamykána. Stěžovatelé se nadto snaží dosáhnout změny územního plánu v dotčené lokalitě tak, aby s ním byla stavba oplocení v souladu.

[3] Žalovaný v podání ze dne 22. 11. 2017 vyjádřil nesouhlas s přiznáním odkladného účinku, neboť stěžovatelé požadují úhradu nákladů soudního řízení a rozhodnutím soudu o odkladném účinku se tyto náklady navýší. K důvodům uváděným stěžovateli žalovaný nic bližšího neuvedl a jejich posouzení ponechal na úvaze soudu.

[4] Osoby zúčastněné na řízení se k žádosti o přiznání odkladného účinku nevyjádřily.

[5] Dle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užije přiměřeně. Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (či kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovateli dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku dle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. jsou splněny. Soud vycházel především ze skutečnosti, že stěžovatelům nenahraditelná újma hrozí, neboť nelze vyloučit, že by důsledky plynoucí z toho, že by napadené rozhodnutí žalovaného bylo vykonáno a stavba oplocení by byla odstraněna, nešlo v budoucnu zhojit. Jedná se o závažnou a reálně hrozící újmu. Je významné, že krajský soud již usnesením ze dne 15. 10. 2015, č. j. 29 A 143/2015 – 81, přiznal odkladný účinek podané správní žalobě. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti (pozastavující účinky napadeného rozsudku krajského soudu) lze tedy reálně dosáhnout dočasného odkladu účinku napadeného správního rozhodnutí o zamítnutí odvolání stěžovatelů proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nařizujícímu odstranění oplocení. Ze spisového materiálu dále nevyplývá, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bezprostředně hrozilo způsobením újmy jiným osobám ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.

[7] Pokud jde o kritérium veřejného zájmu, vycházel Nejvyšší správní soud z toho, že žalovaný, u nějž se předpokládá, že bude veřejný zájem hájit, ve svém vyjádření na jeho porušení nepoukázal. Ani Nejvyšší správní soud neshledal, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Otázka nákladů

pokračování

soudního řízení a jejich výše není zákonným kritériem pro rozhodnutí o žádosti o přiznání odkladného účinku.

[8] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek přiznal. Přiznáním odkladného účinku se do pravomocného skončení řízení o kasační stížnosti pozastavují účinky napadeného rozsudku krajského soudu.

[9] Závěrem je třeba zdůraznit, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti není jakýmkoli způsobem ze strany Nejvyššího správního soudu předjímáno rozhodnutí o samotné kasační stížnosti.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. prosince 2017

JUDr. Barbara Pořízková  
předsedkyně senátu